

גינת נוי

פרשת ויקרא פסקא א-ב

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' ט טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[א]

טעם סמיכות הקרבנות למשכן

ה"ה אחרונה היא המלכות, והמלכות רגליה יורדות מות, ויש אחיזה לחיצונים בה, שיש לה שליש בעולם העשייה. ואנחנו צריכים לתקן ולשמור עליה, ולעלות מייך נוקבין, ואין תקנה אלא בקרבן, שהוא מבהמ"ה ששם בן 52 הוא מלכות, ובהמ"ה 52, בסוד בהמה טהורה, והקרבן בהמה מתקן המלכות.

לכן אמר הקב"ו למשה, ידוע לפני שישאל יעשו עון והמקדש יחרב, והמשכן אקרא לו משכו"ן, שיתמשכן אצלי להחזיר להם - אבל הרפואה שלהם, הקרבן, לזה הסמיך ענין המשכן עם ענין הקרבנות, אדם כי יקריב מכם קרבן לה'.

והיום שבעונותינו הרבים אין לנו מקדש, ולא יכולים לעשות קרבנות - תקנו חז"ל ללמוד פרשיות הקרבנות והקטורת, ואנחנו מבקשים "ונשלמה פרים שפתינו", ועלית שליש המלכות, ושמירתם מהחיצונים, אנחנו עושים בערב שבת שרוחצים בחמין ראש וידיים ורגלים לכבוד שבת, וביום אין לנו כח להעלותם רק ביום ששי, שהוא ערב שבת, ויש עליה גדולה לכל העולמות.

[ב]

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: (א, א)

ויקרא באלף זעירא - קודם¹ לזה ישראל קבלו כתרים באמרם 'נעשה ונשמע' (שמות כד, כז) בהר חורב². ובעון העגל נטלו מהם הכתרים, כמאמר הפסוק 'ויתנצלו את עדים מהר חורב'

¹ מקורו בחז"ל, "דרש רבי סימאי בשעה שהקדימו ישראל נעשה ונשמע באו ששים ריבוא של מלאכי השרת לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שני כתרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע וכיון שחטאו ישראל ירדו מאה ועשרים ריבוא מלאכי חבלה ופירקום שנאמר ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב אמר רבי חמא ברבי חנינא בחורב טענו בחורב פרקו בחורב טענו כדארמן בחורב פרקו דכתיב ויתנצלו בני ישראל וגו' אמר רבי יוחנן וכולן זכה משה ונטלן דסמיך ליה ומשה יקח את האהל אמר ריש לקיש עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לנו שנאמר ופדויה ה' ישוּבוּן ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה שמעולם על ראשם" (שבת פח).

² ז"ל הש"ס, שבת פט "אמר רבי יוסי ברבי חנינא חמשה שמות יש לו מדבר צין שנצטוו ישראל עליו מדבר קדש שנתקדשו

גינת נוי

פרשת ויקרא פסקא א-ב

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' ט טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

(שמות לג, ו). וכשמשה התפלל לשם, ויחל משה את פני ה' אלקיו (שמות לב, יא), וה' אמר לו 'סלחתי כדברך'³ (דברים יד, כ). השי"ת מאהבתו לישראל⁴ ולמשה - שמשה הרועה הנאמן לצאנו - החזיר אותם למשה, הכתרים האלה של ישראל.

ובכל מקום 'ויקרא'⁵ משה' באלף רגילה. אמר האר"י הקדוש, שמשה רבינו, כל שבת יורד, ומזכה ומעלה את נשמות ישראל, בין מתים בין חיים. ולכבוד שבת, שישראל מקבלים את נשמה יתירה יעלו בדרגה גדולה מאוד, ומשה מחזיר להם את עדים בחינת האור שלהם, ומשה נשאר בסוד 'ויקרא' עם אל"ף זעירא, ישאר לו רק החלק שלו, ובמשך כל השבוע משה מחזיק בהם, ואלף שלו רגילה.

ה' יזכינו, וירחם עלינו, ויבנה בית המקדש, ויבא משה רבינו, ויחזיר לנו את כתרינו בשמחת המשיח, וכל העולם ימלא אורה ושמחה, בעגלא ובזמן קריב. אמן.

ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה קדומה עליו מדבר פארן שפרו ורבו עליה ישראל מדבר סיני שירדה שנאה לעכו"ם עליו ומה שמו חורב שמו ופליגא דרבי אבהו דאמר רבי אבהו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שירדה חורבה לעכו"ם עליו".³ לשון זה נאמר לאחר חטא המרגלים. ושיגרא דלישנא נקט, אבל בחטא העגל כתיב בסוף פרשת ויחל משה " וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו".

⁴ בלשון חז"ל הנ"ל משמע שזכות משה היא. והרב מחבר מוסיף, שהיא גם מאהבתו לישראל, נתנה למשה. דזכות היא להם, שנשארו הכתרים אצל משה. וכוונתו מבוארת להלן, דבגלל שהכתרים ביד משה, הרי הוא יכול להחזירם להם בכל שבת, לפיכך זכות לישראל הוא שהכתרים ביד משה.

⁵ נכתב 'ויקרא אל משה', ואח"כ מחק הרב המחבר את המלה 'אל'. ובאמת בתורה כתוב רק פעמיים 'ויקרא אל משה', כאן ובשמות כד, כז. אבל ויקרא משה כתוב ז' פעמים.